

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának hivatalos közlönye.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler János (János), Dukas Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

107-ik szám.

Brassó, Kedd, szeptember 18-án.

IV. évfolyam 1888.

Árucarnok Brassóban.

Az iparegylet érintetlenül akarja hagyni a megszerzett jogokat, csak megszorításokat eszközölne.

Hogy fér össze e kettő?

Kivihetetlennek tartja a kereskedelmi és iparegyesület által ajánlott módot s azt véli, hogy az árukra való előlegeztetés nem egyéb zálogháznál, a mire pedig nincs szükség s elvégre ily vállalat csak alapot szolgáltatna iparunk selejtes termeléséhez.

Vajjon a külföld nagy áruházaai zálogházak-e? Vajjon miben különbözünk egy ily árucarnok egy nagy kereskedelmi háztól, mely szűkség esetében előlegez is a beszállított árura? — Ez is, az is, üzleti czéllal bír s ennek egyedüli módja csakis az, hogy az árucarnok tart utazókat s ügynököket, a kik azután szélteben-hosszában terjesztik iparunkat.

Soha még másként nagy üzletek nem kötöttek s nem is fognak köttetni.

De vajjon mit akar az iparegyelet?

A végvonaglásban lévő, szerencsétlen áruközvetítő irodát akarja fentartani. Ezt akarja, — semmi mást. Ennek kezébe akarja adni az áruház felét, a hol állandó kiállítás rendezték brassói ipartermékekből, mert — a mi iparosainkban semmi más nem szerintezik, mint ügyes és olesó kereskedelmi képviselet. Ezt pedig megtaláljuk az áruközvetítő irodában.

Azok számára, kik még nem ismerik az
árúkövetítő irodát, szolgáljon információul
néhány sor.

Állította a kereskedelmi miniszter 8600 forint segélylyel, hogy piac helyett piacot szerezzen, közvetítő legyen termelő és fogyasztó között. Az állam segélyére akart általa jönni a szükségben lévő iparosoknak; s az áruközvetítő iroda e segítséget abban látta, hogy joga ellenére, az általa kormánypénzen közvetített üzletek után, egy, illetve két százalékot vett attól a szükségben lévő iparostól, kin az állam épen segíteni akart.

Az áruközvetítő iroda állítattott a brassói kereskedelmi kamara területére. Pedig Fogaras, Csik, Udvarhely s Nagy-Küküllő megyék soha hírért sem hallották.

Ez az iroda az első évben 8600 forint államsegélylyel s körülbelül 1000 frt provizióval, tehát összesen 9600 frt költséggel összesen 75.000 frtra tudott üzletet felmutatni és pedig a képzelhető legkedvezőbb időben, midőn az ország közvéleménye lelkesedett a brassói iparért. De ebben a 75.000 frtban benne vannak azok az összegek is, a melyeket nem kellett előbb megszerezni melyek csak egy egyszerű levélbe kerültek. Ha például az államasutnak fáklyára volt szüksége, irt az irodának; ez ajánlott czége s az elnyerte a szállítást. Ez is üzletnek van felvéve.

Ha behatóbban vizsgáljuk ezen 75.000
frt üzlet s 9600 frt közötti arányt, akkor úgy
találjuk, hogy minden 1000 frt üzlet 128 frt
költségbe került.

Az áruközvetítő irát különben legjobban jellemzi azon körülmény, hogy a kormány méltányolva az első éven felmutatott eredményt, a második évre — nem adott semmi segílyt.

Es erre az irodára mondja az iparegylet, hogy az: ügyes és olcsó kereskedelmi képviselő! — Természetesen tudni kell itt azt is, hogy az áruközvetítő iroda igazgatója s a szász iparegylet elnöke egy és ugyanaz.

De tekintve magától az államisággal nem látjuk jellemeit, kezében, vegyük csak szemügyre magát a jellemeit alpháját.

Az áruház fele és, más felében áruljanak pénteken az illető jogosultak.

Elég-e a fél épülets berendezhető-e abba bár csak egy tisztességs mintaáru-raktár, azt kétségbe vonjuk.

De vajjon mi czél volna ennek, keleti forgalom nélkül? Ha megnyílik ismét a keleti forgalom, akkor éjtük ezt. A romániai vevő-közönség esetleg bíró ismét s az ott látható minta alapján rendlne mindent egy helyen. Amde ki számára akar az iparegylet ma a jelen viszonyok között egy mintaáru-raktárt állítani?

A verseny óriási s szemesé a vásár. Az árut kínálni kell s ha annak a mintaraktárnak nem lesznek ügyes utazói s ügynökei, kik eláraszszák az országot, Szerbiát és Bulgáriát, akkor halva született gyermek az egész.

a mint tényleg is az. Ha pedig lesznek, akkor már is megvalósítottát a kereskedelmi és iparegyesület alapeszméje: az árucsarnok.

Az iparegylet nem akar előlegezni árura!

Honnan vegye hát a mi szegény, föld-
höz ragadt iparosunk a forgalmi tőkét, ha
árja esetleg néhány hónapig raktáron van?
Felelet: van Brassóban elég pénzintézet. —
Ez igaz. Csakhogy hiszi-e az iparegylet, hogy
az a szegény iparos nyolcz-kilencz %-os pénz-
zel boldogul, feltéve, hogy olyant is kap még?

Ez épen a bökkenő. Ez a szempont vezette az illetőket az árua való előlegezés elvének felállításánál. Vezette továbbá az, hogy az iparoson csak úgy lehet segíteni, ha rendes kerékvágásában állandóan dolgozik.

Nem is volt miért, mert éppen rajtuk fordult meg a piacz-szerzés.

Még egy kifogása van az iparegyletnek: annyiféle készítmény mellett lehetetlen a helyes képviselet. Csakhogy ez az érv is olyan, mint a többi. Csak az észszerű, helyes vezetéstől függ, hogy a sokféle mód egyesíthető-e, hogy minden egy szakba vágó munka egyenlő mintá után készüljön. ^{ezzel vezetni; új kísérlet lesz,} mely sok pénzt fog megemésztetni, — de gyakorlati haszonnal bírni nem fog.

B e l f ö l d.

Brassó, szept. 17. (Tisza miniszterelnök a királynál.) Tisza miniszterelnök, ki szept. 15-én reggel 7 órakor Gödölőre ment s ott, ő felsége által két óráig tartó kihallgatáson fogadtatott, déli 12 órakor ismét visszaérkezett Budapestre.

Brassó, szept. 17. (Strossmayer.) A kik azt hitték s azt hiszik, hogy a belovári esemény után Strossmayerrel simán fognak végezhetni, már eddig is csalódtak, de ezután még inkább fognak csalódni. És minél több időt engednek Strossmayernek, az ezt az időt annál inkább fel fogja használni, hogy lázításá- minden eszközzel folytathassa. Nem volt elég, a mit eddig tett, most lapjában az „Óbzor»-ban arra vetet medett, hogy megfordítsa a bot végét, melylyel a ki-

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A szilasi népbank.

— Elbeszélés. —

Irta: Csulak Lajos.

Annak a kéteemeletes háznak, mely tavaly épült Szilas piac-szögletén; annak a fehér bajuszu, kopasz öreg urnak, ki a számadások numerusaiba merült pápaszeme alól; annak a bodros haju, nyalka uracsnak, ki rettenetes phlegmával hajgálja a bankókat; annak a kakas-pulyka szöszpök kis embernek, ki untalan ott pezderkedik a zöld kalitkán belől; azoknak a zöldre meg kékre pingált bubáknak, kik csalogató kaczer-sággal mosolyognak a Wertheim rovátkolt szekrényeiből; azoknak a gyűrött nadrágu, kopott eszímájú falusiaknak, kiknek egy része az ajtón kívül ácsorog, másik része benn körben ülve, suttogva diskurál, — azoknak mind, mind történetük van.

És én azt elbeszélem itt most az uraknak. Elbeszélem, mert szeretem Szeretem azt a népet, melyeknek kérgesre törte tenyerét az eke; azt a kakaspulyka embert, ki ide költözött mihozzánk messziről de most a miénk lett; azt a fehér bajusza vén embert, a ki elhozta a múlt század erkölceit közből s nem kopott le belőle az uton semmi; azt az uracsot, s azt a kétemeletes házat nagyon szeretem.

Igen !

Mikor — ezelőtt ugy hrmincz évvel — ide költözött Szilasra a kis pulyka jaj bev más világ volt akkor ott! Istenem! Kaszinónak, ujságnak, nyomdának, vasekének, karton-szoknyánál s még sok más egyébnek dehogy hallotta hírét valaki. Dehogy hallotta! Az az, hogy mégis; álljunk meg csak: vagy igen, egy, t. i. Dani bácsi. No ő hallotta, hanem aztán más senki. Igen, mert Dani bácsi már jrt-kelt ember volt még akkor; tudniillik hogy ott vlt egyszer a diétán, nem tudom én, mifele jusson; s másodszor pedig élelmzési biztos vagy e fajta, de valami volt a katonaságnál. Doktor? . . . két mértföldnyire lakott egy, az sem tudott magyarul, ugy felejtette itt valamelyik átvonuló regiment; de nem is volt rá szükség, mert ha sebesett bárkinek, arra az öreg Takács néni tudott olyan irt főzni, a mitől az bizonyosan meggyógyult; ha nem, akkor ott ugy sem segített semmiféle orvos — egyre ment. Ha pedig a csontjába esett fájdalom valakinek, az akkor szénamurvából, fehérürömből meleg fürdőt főzetett, s száz eset közül nem történt három, a mikor nem operált volna pompásan. Belső betegségek ellen, azok ellen pedig: hát azok először nem is igen voltak, mivelhogy t. i. nem evett többet senki, mint a mennyi épen jólesett és csak annyit ivott, a mennyit elbirt; de másodszor, ha voltak is nagy ritkán aükor azok ellen ott volt a bodzavirág, zsálya, földorka s még több ilyen jótékony növények.

Hanem mióta ez a kakas-pulyka idejött, az kezdett mindjárt nem félni a bőrében. Nyugtalanzkodott, forgolódott, ujitgatott; nem akart békét hagyni senkinek. Kitalált az mindent; aztán olyan veszett természete volt, hogy ha belekapott valamibe egyszer, azt onnan ki nem vágta semmiféle földi keresztény, míg a végére nem ment. De igen-igen sok dologgal csuful járt. Nem akarom előszámítani most mind, mert nagyon hosszú volna. Elég az bőzzá, ennek a pulykának igazi nevét nem sokan tudják a városon; ő írja ugyan valahogy, de azt kiolvasni nagy baj, t. i. Billmatisch Höfflinger Alfréd. Azért csak rendesen pulykának hívja, a ki Frédinek nem hívja. Patyikus volt-e, boltos volt-e, fináncz volt-e, mi volt, azt nem tudom, akkor nem éltem; de most, most — semmi. Van neki néhány háza, földje, erdeje s egy gyermeke sem. Maga csak akkorka, mint a liliputi kapitány; szakállát közből kiberetválja, bajuszát lenyirja tövéig, inggallérját betekeri állig, hanem a melle szabadon van rendesen. A mellényeit kivágatja szélesen, de színét igen bajos meghatározni; a zöld és violának olyau mérvü keverékét mutatja, a mi nappal nem annyira sárgásat, mint gyertyafény mellett inkább áttetsző rikitő pirosat mutat. Különben idomtalan nagy szőke fejét peeczken tartva, rendkívül apró lépésekben örökösen járja a várost. Népszerűségben csak egy embertől függ: Dani bácsitól.

rály végig ütött rajta és rátámadjon azokra, a kiknek a király szavait álnokul tulajdonítja. Sokkal ravaszabb, hogysen a királyt mint felségáruló személyesen támadja, tehát a király tanácsadói ellen fordul és azzal közvetve megint a királyt támadja meg. E hallatlan vakmerőséget nem tűrhette a horvát bán és az „Obzort”, melyben e gyalázatos merénylet megjelent, konfiskálta, szerkesztőjét pedig elfogatta. A magyar kormánynak feltétlenül meg kell tenni a kellő lépéseket a korona tekintélyének megvédésére. Olyan ember, mint Strossmayer, ha időt adnak neki, a végletekre képes. — A Strossmayer-ügy különben a külföldi sajtóban is a legnagyobb feltűnést kelti.

Külpolitikai szemle.

Brassó, szept. 17.

Gróf Kálnoky külügyminiszter elutazott Bécsből Friedrichsruheba, hol, mint minden évben, az idén is néhány napig Bismarck herceg vendége lesz. Az utazás nagy politikai jelentősége szembetűnő, ámbar az aktuális jelentőség ezuttal nem olyan tenyésztésű, mint még a múlt évben is volt, valószínűleg nem valami speciális, sürgős megoldást sürgető komoly kérdés szolítja a monarchia külügyeinek vezetőjét a távoli Friedrichsruheba. Az európai helyzet a múlt évhez képest eléggé megnyugtató s közvetlen veszéllyel fenyegető feladatok ma nem foglalkoztatják a kabineteiket. Hogy Kálnoky gróf mindazonáltal fölkeresi Bismarck herceget, abban a két kiváló államférfiu személyes viszonyának bensősége s az általuk képviselt államok szövetségének rendithetetlen szilárdsága jut ünnepélyes kifejezésre. Albrecht főherceg berlini időzése, Kálnoky gróf friedrichsruhei utazása, II. Vilmos császárnak a jövő hó elejére kitűzött látogatása Bécsben érthető módon jelzik ama viszony bensőségét, mely monarchiánk és Németország közt fenáll s mely Európa békéjének minden igaz barátjánál a legnagyobb rokonszenvet kelti.

Franciaországban Goblet külügyminiszter a sárga könyvet készíti elő, mely a francia-olasz kereskedelmi szerződési tárgyalások utolsó szakára vonatkozó okmányokat fogja tartalmazni. A sárga könyvet a kamarák megnyitására teszik közzé.

Brüsszeli clericalis körökből eredő jelentés szerint Schiaffino hibornok küldetésének célja Belgiumban a Arenberg, Merode és Ligne főur családot kastélyaikat felajánlották a pápa részére.

Bukarestben hivatalosan közzétették, hogy a kamarák szeptember 20-ikára, rendkívüli ülészsakra hivatnak össze. A kamarákat még ugyanezen azonnal ismét feloszlatják és a választási testületeket — a kamarai választások részére október 12-ére s a szenatusi választások részére október hó 16-ára hívják össze.

Az orosz lapok a Strossmayer ügy alkalmából azt írják, hogy a pétervári politikai körökben már kételkedni kezdenek az Ausztria-Magyarország és Orosz-

ország közti barátságos viszonyban. Az osztrák és a magyar lapok hangja oly ellenséges, hogy orosz részről egyre bajosabb lesz az eddigi tartózkodó magatartást továbbra is megtartani. A „Nowoje Wremja” az osztrák-magyar politika rossz kimenetétől óv. A „Nowosti” azt hiszi, hogy a bécsi lapok ok nélkül ujjongnak a megrováson, a melyben az uralkodó a püspököt részesítette; kétségei, hogy Ausztriában a szlávoknak a németekhez való viszonya, a szláv mozgalmat csak erőteljesebbé és intenzívebbé teszi.

A császár üdvözlésére a szultán külön küldöttséget szándékozik délre küldeni. A „Moszkovszkija Vjedomosti” szerint orosz kifejezett óhajra Sakir pasát fogják e küldetéssel megbízni.

Főhercegi látogatás nálunk.

Károly Lajos főherceg és neje Mária-Terézia főhercegné, királyunk öcsese és sógornője, vasárnap este 9 óra 42 perckor a rendes vegyesvonattal érkezett városunkba, kísérve Gavriani gróf udvarmester, Zichy grófné udvarmesternő és gróf Mikes Miklós a vöröskereszt-egylet elnöke által.

A pályaudvar már ese 8 órakor el lett zárva a közönség előtt. Csak hivatalos személyeknek volt a bemenetel megengedve.

Kilencz órakor már yülekezett a közönség. Ott volt gróf Bethlen András főispánunk élén a vöröskereszt-egylet helyi választmánya; a megye részéről Tompa Sándor főjegyző, mint h. alispán; a város részéről Brennerberg Ferencz polgármester, a katonaság részéről Saffin huszárezredes, — mint honvéd dandárparancsnok (mert Pókay tábrnok ur fekvő beteg), s számos más notabilitásunk. A rendet Hiemesch Ferencz városkapitány- s Litsken József alkaptányinnal élén a rendőrség példásan tartotta fenn.

A főhercegi pár részére külön vágányhelyet készített vasárnap az áamvasutak osztálymérnöksége, melynek munkálatait — tőle már megszokott pontossággal s ügyességgel — Ujlaky Péter, Fellner Lajos mérnökök vezették.

A megérkezés.

Pontban 9 óra 42 perckor robogott be a hosszú vegyes vonat. A közönség — élén a főispánnal — sietett hátra, mert a főherceg négy szalonkocsija — a második táru — a vonat végén volt. Főispán előre vezethesse, a főherceg már leszállt a kocsiából s a perronra lépett, alásan közeledve a közönség felé, mely zajos éljézéssel fogadta, mit a honvédtábornoki ruhában lévő főherceg katonásan üdvözölve köszönt meg.

Ekkor gróf Károlyi Gula bemutatá Bethlen András gróf főispánt, a ki rövid, szivből jött beszéddel üdvözölte a főherceget Brassó megye és város nevében.

A főherceg szívélyesen megrázva a főispán jobb- jót, körülbelől következőké mondá magyar nyelven:

„Köszönöm a szívélyes fogadtatást, melyben részesítettek. Valban örvendek, hogy e vidéket is megismerheem, mely már régi óhajom volt. Örvendek, hogy az idő is kedvez. Fogadja főispán ur, imételten köszönetemet.”

Ezzel ismét kezét nyújtott a főispánnak, kivel bemutatá magának a polgármestert, valamint a vöröskereszt-egylet néhány al. tagját.

Möller Ede apátpleános urtól a főherceg a kath. egyházzal kapcsolódott, megjegyezve, hogy visszajövet alkalmat veend magának, a templomot megnézni. Azt is kérdezte, van-e Brassóban zárda? Koós Ferencz kir. tanfelügyelő rövid megszólítással tüntetvén ki, a főispán dr. Fabriczius Józsefnét, Mayer Józsefnét, Orbán Ferencznét, Harmath Lajosnét s Kuglernét mutatá be a fenségnek, ki mindég magyarul beszélt a nőekkel. Midőn azonban látta, hogy nagyon nehezen beszél egy-egy nő magyarul, kérdezé őket, vajjon mind magyarok-e? A felelet tulnyomóan német volt, mire a főherceg azt mondá magyarul:

„Kegyetek németek, nem tudnak talán magyarul s én fárasztom a magyar nyelvvel. Én régóta birom már a magyar nyelvet, csak a gyakorlatom hiányzik.”

Ezután németül folyt egy darabig a beszéd, mire a főispán Petrik román esperest s Obert Ferencz szász lelkészt mutatá be a fenségnek, ki mindkettőt hosszabb megszólítással tünteté ki. Petrikől Román Miron után tudakozódott a főherceg s midőn az azt válaszolta, hogy az érsek N.-Szebenben székel, azt viszonozá a fenség, hogy visszafelé Szebenbe is megyek s akkor majd látom őt is.

Oberthtől a szászok felől kérdezősködött, vajjon lutheránusok-e? Azt is kérdé: vajjon idevaló-e? Oberth válaszára, hogy ő medgyesi, a főherceg megjegyezte, hogy ezrede is soká székel Medgyesen, hol azonban most kevés katonaság van.

Most dr. Fabriczius József városi főorvos s Gen-csy István kir. adófelügyelő felé fordult a főherceg, m' alatt a fedetlen fővel álló közönségnek folyton mon-dá magyarul: „Kérem, tegyék föl a kalapot.”

A főherceg ismét szívélyesen társalogva a főispánnal a vidék szépségeiről, azután a huszárezredes felé fordult, ki a katonaság nevében tisztelgett. — Az ezredestől a helyi katonai viszonyokról kérdezősködött, hogy hol van a huszárság elhelyezve, mikor jöttek haza a gyakorlatokról stb. Azután meghallgatta Nowotny segédtsit jelentését s a közönség lelkes él-jenzése közepette távozott a coupée felé.

Mialatt a főherceg a perronon időzött, gróf Mikes Miklós a polgármester leányát, Brennerberg kis-asszonyt a vasuti kocsiában levő főhercegnőhöz vezette, kinek a kisasszony néhány szó kíséretében gyönyörű csokrot nyújtott át. A fenséges asszony nagyon szívélyesen vette át a csokrot, hosszabban beszélgetett a kisasszonnyal azután kezét nyújtva neki, elbucszott tőle.

A főherceg ismét beszállván kocsijába, behivatá gróf Bethlen András főispánt, a kit bemutatott fenséges nejeének. Mintegy negyed óráig időzött ott a főispán, azután a vonat ismét megindult, mert a főherceg négy kocsiját az arra külön fentartott vágányra vezették, hol a főhercegi pár az éjszakát a kocsiában töltötte.

A kocsikat egyrészt katonai, másrészt rendőrszűrség vette körül.

A Czenken.

Hétfőn reggel háromnegyed 7 órakor három fogat állott már a vasutnál s a főispán is megjelent. 7 órakor a fenségek, kísérve Zichy grófnőtől, az udvarmestertől, gróf Károlyi Gyula s gróf Bethlen András főispántól, kocsira szállottak s elhajtattak a városon keresztül a lövöldéig.

Az első kocsiában ment gróf Gavriani udvarmester, utána a főhercegi pár, azután Zichy grófné, s a szárnysegéd és végül gr. Mikes M. és gr. Bethlen A. A lövöldénél a társaság leszállott a kocsikról s felmászott a Czenkre, hova felérve, gyönyörködött a szép kilátásban, mely annyira megigézte a főhercegi párt, hogy alig tudott attól megválni. Azonban elérkezvén az indulás ideje, — mert az idő kimért volt — a főhercegné kíséretével ismét lefelé ment, míg a főherceg máradt.

A fényképésznél.

Fél tizenegy óra volt, mikor a fenséges asszony s kísérete Adler Lipót nagy utczai műtermébe érkezett, melynek bejárata előtt óriási közönség tolongott, várva a fenséges asszonyt, kit megjelenésekor zajosan megéljenzett.

A fényképész udvarán voltak felállítva az egyes népviseleti csoportok, melyek láttára főhercegné kellemesen volt meglepetve.

Ott volt: egy-egy csoport (férfi, nő s leány) ó-brassói szász, bolgárszegi román, hétfalusi oláh (a szép Gologán leánnyal), hétfalusi és krizbai csángó, két csoport (14 személy) barczasági szász és egy csoport (7 személy) háromszéki székely.

A főhercegné előbb sorra nézte az udvaron ezen csoportokat, azután kedélyesen mondá Adlernek: „menjünk munkára!” s felmentek az emeleti műtermébe, hova a főhercegné rendelete szerint vezettek fel az egyes csoportokat.

A fenséges asszony — hogy haja borzas ne legyen — kis sapkát tett fel a „munká”-nál, azután maga csoportosította az egyes csoportokat s eszközölte a felvételeket.

Mialatt a főhercegnő így szórakozott a fényképezéssel, az alatt a főherceg szintén lejött a Czenkről és a főispánnal bekocsizta a belváros több utcáját, a honnan egyenesen elhajtott a „Zöldfa” szállodához, hova nemsokára a főhercegné s kísérete is érkezett.

A „Zöldfa” szállodába villás-reggeli volt, melyre gróf Bethlen András főispán is hivatalos volt.

Reggeli után a társaság a rendelkezésre állott magánfogadatokon egyenesen a vasúthoz hajtattott, hol azon szalonkocsikba szállott, a melyben idejött.

A vonat elindulását ismét nagy közönség várta, lelkesen tüntetve.

Az uton a főhercegné ismét gépe mellé állott és szüntelenül fényképészeti felvételeket eszközölt.

Predealon.

Ő fenségek fogadtatására Predealra d. u. 3 óra 13 perckor a román királyi pár udvari vonaton érkezett Predealra, kísérve a Sinaiában levő udvari kíséret és ott időző miniszterek által. A román király osztrák-magyar ezredének ezredesi ruhájában, mellén a szent-István rend szalagjával volt.

A Brassóból 3 óra 28 perckor érkező vonattól ő fenségek kocsijait odacsatolták a román udvari vonathoz, a mely 3 óra 39 p. indult el Sinaiába.

Hej, bizony Dani bácsitól!

Oh, mert az a Dani bácsi, az a Dani bácsi! Be megatalkodott vén csont. Olyan furcsa az; hasonló a formába esett fereghez, nem akar semmit, — jól van minden, a hogy van. Pedig dehogy volna, dehogy van! Hanem én nem akarok részletezni semmit, nem elegyedem bele; lássák, igazítsák ők; nem tartozik rám. Én csak elbeszélek valamit.

Az a megtermett, tipegő vén asszony, ki boglyas főkötővel, fekete öreg mantliban szakadatlan a kórházak, menházak, szegények háza bajait látja, ügyeli, rendezi; az a kétemeletes, zöldre meszelt épület, hol jelenleg az igazságszolgáltatás székel; azon túl a másik, megint aztán egy másik, sőt harmadik; egy csorda kajla szarvu, fehér szőrű ökör a havasban; az a rengeteg szérűskert a város szélén, kazalokkal, asztalgokkal spékelve; no meg a polgármesteri szék a városi tanács asztalánál fenn, meg egy másik elnöki szék a kaszinóban, iparos-körben, jótékony egyetben, egy jóssággal telt sziv, egy megkopaszodott vén fő, — az mind a Dani bácsié. Az ő tulajdona, hozzá tartozik. De olyan furcsa észjárás, olyan furcsa prücskök vannak abban a vén, kopasz főben! Példának okáért: ez előtt úgy hat esztendővel, addig peczkéskedett, addig tipegett a kis pulyka, míg összehozta a város előkelőit: Bakót, a gazdag timárt; Berezi urat, a ki szabó, de nagyon okos ember; István bácsit, a ki ugyan semmi, de az a 2—3 ezer forintocska, a mi bejön neki évenként (malmokból, erdőkből), az már valami; a járásbíró, főjegyző, patikust, a fiatal ügyvédet; összehozta őket s azt akarta, hogy állítsanak kaszinót.

(Folytatása következik)

A fogadtatás igen szívélyes volt; a fenséges párokat a román király és neje ismételt megölelték és megcsókolták. — A fogadtatásra megjelent gróf Goltzovszky osztr. magyar nagykövet és báró Weber követség-titkár teljes díszben. A szokásos bemutatások után a fenséges pár a román királyi párral egy kocsiba szállt s így a vonat a rendes időben tovább folytatta útját.

A vonatot Predealra Langer Félix főfelügyelő és Dux Adolf felügyelő ur vezették.

A főherceg visszajövetele.

A főhercegi pár szerdán d. u. a rendes vegyes vonattal érkezik Sinaiából Brassóba. A vasutnál a megyei s városi hatóságok várják, honnan a társaság a rendelkezésre álló magánfogatokon Rozsnyóra megy, ott a várat s vidéket tekinti meg. Onnan visszajövet, ha idő lesz, orgona-hangversenyt hallgat végig a fekete templomban. 7 óra után fogja a főherceg a vöröskereszt-egylet férfitársaságát fogadni a „Bukarest” szálloda üvegtermében.

Fél 8 órakor ebéd lesz ugyanott és 9 órakor fogja fogadni a nővértársaság tagjait.

Csütörtökön reggel 9 órakor a főhercegi pár a vegyes vonattal Vizaknára utazik.

Fogarasmegye rovata.

Közigazgatási bizottsági gyűlés.

Fogarasz vármegye közigazgatási bizottsága folyó évi szeptember hó 15-én tartotta meg rendes havi ülését, — a főispán Horváth Mihály ő. méltósága távollétében — Gramoiu Dániel alispán elnökölte alatt.

Az ülésben jelen voltak: Tuzen János vármegyei főjegyző, Nagy Sándor árvaszéki elnök, Kapocsányi Mór, megyei tisztviselő, Gencsy István, kir. adófelügyelő, Gyárfás Miklós kir. alügyész, Schreiber Ferencz kir. tanfelügyelő, dr. Popp István megyei főorvos, Cornea Gábor, Borzea Miklós, Stanciu Vazul bizottsági tagok, Mezei Viktor főispáni titkár és helyettes II-dik aljegyző, mint jegyző.

Az alispáni jelentésből a következőket reprodukálhatjuk:

Augusztus havában igató könyvre érkezett: 837 drb, hátralék július hóról 24 drb, összesen 861 drb. Ebből elintéztetett 829 drb, maradt elintézetlen: 32 darab.

Augusztus havában a vármegye több községeiben fordultak elő kisebb-nagyobb tüzesetek, azonban emberélet áldozatul sehol sem esett; s a tűz által sújtott lakosok nagyobb része biztosítva volt. A közrend és csend, sehol sem lett megzavarva.

A központi tisztviselők személyzetében a lefolyt hóban annyi változás történt, hogy az első aljegyzőnek t. főszolgabírói minőségben történt kiküldetése alkalmából annak teendőivel Csató Mihály aljegyző bízott meg.

Az ügykezelés, úgy a központban, mint a szolgabírói járásokban teljesen rendben folyt. A vármegye házi pénztára augusztus hóban az előírt módon rovasoltatott, s kifogástalan rendben találtatott.

A június hó 19-én megkezdett Magyarország és Románia közötti határjelzési munkát befejeztetett.

Nagy Sándor árvaszéki elnök jelentése szerint: augusztus havában, az árvaszékhez 19 haláleset felvétel érkezett be; 25 hagyatéki ügy lett tárgyalásra kiadva, és 30 hagyatéki ügy lett az árvaszék részéről befejezve.

Kapocsányi Mór vármegyei tisztviselő által előadott ügyszabványok az előterjesztett vélemény alapján fogadtattak el.

Schreiber Ferencz, kir. tanfelügyelő jelentéséből kiemelhetjük a következőket: a megyei népoktatás terén a lefolyt augusztus hóban, miután szünet volt, nevezetesebb esemény nem fordult elő. Azonban fölemlíti, hogy néhai Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi miniszter elhunytának gyászhiere Fogarasmegyében is a legmélyebb részvétet és igaz megilletődést idézte elő; hogy azon felejtethetetlen államférfi költözött el benne, kinek neve Magyarhon művelődési történelmében arany betűkkel lesz följegyezve örök idők, stb. A vármegye mély részvéte jegyzőkönyvbe vétetni, s a közokt. miniszterium id. vezetésével megbízott államtitkár, Berzeviczy Albert ő. méltóságának bejelentetni határoztatik.

Gencsy István, kir. adófelügyelő jelentése szerint a megállapított tartozás egyenes adóban 208,464 frt 15 kr, hadmentességi díjban 6189 frt 38 1/2 kr. Hátralék 1888. augusztus végével egyenes adóban: 88,709 frt 48 kr, hadmentességi díjban 3879 frt 84 kr.

Bodó Sándor, kir. alügyész referálása szerint augusztus havában fontosabb bünténynek bizonyult esetet illetőleg 13 feljelentés tétetett, ezek közül 7 gyújtogatást és 6 rablást tárgyal, s habár ez kedvezőtlen jelenség a múlt hónapokhoz viszonyítva, mind-

azonáltal eddigelő rendkívüli intézkedések szüksége nem forgott még fenn.

Rottler József közigazgatási előadó jelentése szerint a tulnedves nyár a kalászos növényeket szalmában megszorította ugyan, de a szem termését nagy mérvben leszállította, úgy, hogy a ménés uradalomban, mely az Olt völgyén, csaknem az egész megye hosszában fekszik a szalmás gabonák, buza, rozs, árpa, zab, ez évi termése, összehasonlítván ezt a múlt évi terméssel, szalmában 14 ezer kereettel nagyobb volt, mégis a szemtermés a múlt évihez képest 2000 méter-mázsával kisebb eredményt mutat. Egyenként véve a főterményeket a buza termése még leginkább volt kielégítő, sőt tekintve a megye talajviszonyát, jónak mondható. A tengeri termés, ha a derek még e hó végéig nem állanak be, és megérhetik, kielégítő fog lenni. Takarmányban ez évben szükség nem lesz. A loherések is bőterméssel jutalmaztak.

Az állat-állományban, nevezetesen a bivalyok és sertések között az antrax, torokgyík, szőrványosan kárt okozott, de járvány jellegére nem fejlődött.

Dr. Popp István, megyei főorvos jelentése szerint az egészségügy állapota kedvező volt. A kóralakok közül inkább a váltóláz, és a légszervek hurutos bántalmai merültek fel.

A roncsoló toroklob szőrványosan felmerült Fogarason, Sárkányon, Ohóba községében, összesen 9 esetben, melyek közt hat halálos kimenetelű volt, ugyancsak szőrványosan a vérhas, meghalván ezen korban is 8 gyermek, végül a kanyaró 16 esetben jó kimenetellel és vörheny 8 esetben három halálos kimenetellel.

A mindennapi hasznos állatok között a legjobb egészség uralgott.

A brassói szepítő-egylet figyelmébe.

A szepítő egyletek minden városban s vidéken nagy fontosságú intézmények, a társadalom jön általuk segítségére a hatóságoknak s elönyt a segítségnek élvezi a lakosság összessége egyaránt.

Néhány évvel ezelőtt Brassóban is alakult egy szepítő egylet. Hol a természet oly gazdagon díszített egy vidéket, mint épen kies fekvésű városunkat, azt hinnie a szemlélő az első pillanatban, hogy itt szepítő egyletre egyáltalán nincs szükség.

De nem úgy van az.

A természet szépségeit hozzáférhetőkké kell tenni, művelni, vadonságukból kiemelni, az értékesíthetőt értékesíteni, szóval a természet által adott alapon tovább munkálni.

Ez a feladata szerintünk minden szepítő egyletnek — módosulva természetesen a helyi viszonyok szerint — s ez a feladata a brassói szepítő-egyletnek is, melyet alakulásakor őszinte rokonszenvvel fogadott a város minden lakója, a ki csak némi érzékkel bír a természet szépségei iránt.

A szepítő egylet alakulása óta néhány év telt el. Senki sem mondhatná, hogy télen volt, sőt ellenkezőleg, el kell ismerni, hogy törekedett erőihez képest minden lehető megtenni.

A második sétátér a Czenken, a fehér-torony mellett elvezető út, a „Magyarkő” útja s más kisebbek, a szepítő egylet tevékenységét dicsérik.

Csak hogy ha összehasonlítjuk a mi szepítő egyletünk működését más, hasonló viszonyok közt lévő városok szepítő egyleteivel, azt találjuk, hogy azok sokkal többet tesznek, mert több a vagyonuk, nagyobb a módjuk hozzá; azok inkább terjedtek már el a lakosság között. Akaratlanul felmerül tehát az a kérdés: mi az oka annak, hogy a brassói szepítő-egylet, melynek vezetése ellen semmi kifogásunk sincs, — nem tudott még eddig nagyobb népszerűsége szert tenni? Honnan van az, hogy egy oly nagy intelligenciával bíró városban, mint Brassó, egy ily közhasznú egyletnek össze-visza csak 213 tagja van?

Szemből a város harmincezer lakójával s különösen a három nemzetiség igen nagy számú intelligenciájával, ez a szám feltűnően csekély.

Hisz a brassói magyar kaszinó, mely kizárólag egy nemzetiségre van utalva, több taggal bír! A német kaszinó is, mely szintén csak egy nemzetiségre van utalva, szintén bír körülbelül 170 taggal s mégis a szepítő-egylet, melyet felkarolni kellene a város mindhárom nemzetiségének egyaránt, össze-vissza, alapító- s nőtárgyaival együtt csak 213 taggal bír.

Akár hogy vegyük a dolgot, ez feltűnő jelenség. A múlt évi közgyűlés alkalmával az egylet vezetősége a lapoknak küldött gyűlési tudósításban panaszkodott a város magyar és román lakosságának feltűnő csekély részvétele fölött, holott azok ép úgy élvezik az egylet jótéteményeit, mint mások.

Igaz, hogy magyar s román tagja csak igen kevés van a szepítő-egyletnek.

Csak hogy ennek megvan a maga oka. Ez pedig nagyon egyszerű.

Egy egyletnek, mely nem bír nemzetiségi jelleggel, egyenlő mértékben kell mérnie mindenkinek.

A brassói szepítő-egylet ezt nem teszi. Gyűlései jegyzőkönyvei kizárólag németek. S ha ettől eltekintünk is — bár könnyen lehetne e tekintetben is kielégíteni mindhárom félt, t. i. ha a jegyzőkönyv három nyelven vezetettnek külön német, külön magyar s külön román tiszteletbeli jegyzők által — van még ennél is sérelmesebb eljárás: az egylet által helyenként

felállított utjelzők, táblák s ezekhez hasonló tisztán német nyelvű feliratai.

Engedelmet kérünk, de ez sértő az egylet magyar és román ajku tagjaira s magára a lakosság nem német részére is.

Ha három nyelven állhatnak ott azok a figyelmeztetések, hogy az utat stb. rongálni tilos, ha érdekében van az egyletnek, hogy azt mindenki megértse, saját jól felfogott érdeke parancsolná, hogy minden felirata magyar, német és román legyen.

Ez akkor jogegyenlőség s nem hisszük, hogy ily méltányos eljárás mellett a város magyar és román lakossága továbbra is oly csekély részvétet tanúsítana az egylet iránt.

Nem szeretnők, ha félreértetnénk. Nem az egylet ellen, hanem egyedül az egylet mellett irtuk ezeket s örvendénk, ha az egylet vezetősége ezt komolyan fontolóra venné.

Egy szepítő-egyleti magyar tag.

Helyi és vidéki hírek.

Horváth Mihály Fogarasz vármegye főispánja, pár napi tartózkodásra f. hó 11-én vajda-szentiványi birtokára utazott. A főispán ur családja pedig jelenleg még Radegundon van.

Közgyűlés. Brassó város képviselő-testülete csütörtökön, szeptember 20-án d. u. 3 órkor a tanács-ház nagytermében rendkívüli közgyűlést tart.

Requiem tartatott f. hó 13-án Fogarason, a szt. Ferencz rendiek templomában, a néhai Trefort Ágoston volt közoktatásügyi miniszter emlékére, melyen az összes megyei tisztikar és állami hivatalok-tanestület és egyházi hatóságok képviselői részt vettek.

Tanügy. Brassóban az 1887/8-ik tanévben volt 877 iparos tanuló. Ezek közül a városi ipariskolát látogatta 521, az államit 352. A városi ipariskola 521 növendéke közül szász: 266, magyar: 109, oláh: 146. Lakhely szerint volt brassói 333, vidéki 188. Ezen iskola értesítőjét nem volt szerencsénk látni.

Vajmi nagy veszély fenyegeti a dualismust. A „Gazeta” nagy lelki gyönyörrel közöl egy francia lap, a „Revue Bleue”, után három cikket ily czim alatt: „A dualismus eredete Ausztriában.” Az egész nem egyéb sületlen, alaptalan elmefuttatásnál; irójának még fogalma sincs Magyarország történelméről. Ugyan nem resteli a „Gaz.” ilyen ostobaságokkal traktálni olvasóit?

Brüsszelben Schiaffino bibornok úgy nyilatkozott, hogy a pápa oda fogja hagyni Rómát, ha a Crispi-miniszterium az új büntetőtörvényt teljes szigorral keresztülvinné.

Fehérnemű- és papucs-szállítás. A brassói kereskedelmi és iparkamarához a cs. kir. hadtest gondnok-ságától Nagy-Szebenben kórházi fehérnemű és papucsok szállítása végett egy hirdetemény érkezett. Az árlejtési tárgyalás f. évi október 18-án a gondnokságnál tartatik meg. A közelebbi feltételeket a XII. hadtest gondnokságánál, valamennyi katonai kórháznál és a gyulafehérvári fiók ruharaktárnál felfekvő feltételei fűzet tartalmazza. A hirdeteményt az érdeklődők a brassói kereskedelmi és iparkamaránál betekinthezik.

A francia lapok jelentése szerint a tengerészeti miniszter utasította az Afrika keleti partvidékein levő francia hajók parancsnokait, hogy vegyenek üldözőbe minden rabszolgakereskedő hajót, bármely lobogót viseljenek is, különösen pedig ha francia lobogót használnak.

A romániai választási mozgalmak kezdetüket vették. Az ó-conservatívek még nem határozták el magukat, hogy vajjon önállósan lépjenek-e föl a választásoknál, vagy pedig csatlakozzanak a kormányhoz? Számos nemzeti szabadelvű a kormánypárthoz men, át. Bratianu volt miniszterelnököt a dorohoi kerületben jelölik.

Az olaszországi hadikikötőkben nagy készülődés tapasztalható, s több felől jelentik, hogy Olaszország nagyobb expedíciót tervez Abyssinia ellen. Az expedíció a saganeiti vereség hírére rögtön elhatározott, s a kormány ezt a lehetőleg sietteti.

Nyilt tér.*)

Bucsu.

Budapestre történt áthelyeztetésem következtében idő hiányában és ném általánosau ismert izulék, cszabántalmas betegsége miatt személyesen bucsut nem vehetek, ez uton veszek barátaimtól, ismerőseimtől és alattosaimtól szerencsés viszontlátásig bucsut.

Alattosaimnak emlékeztetőkbe hozom az eddig tanusított szilárd magatartásukat úgy a magas magyar állam, mint saját érdekükben ezután is megtartani.

Lánczy Gyula,
m. kir. pénzügyőri biztos

*) Ezen rovat alatt megjelent közleménynek sem tartalmasem alakjáért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

**Legkitünőbb menesi,
magyarádi rózsaszőlő**
5 kilós kosárban,
kosárral együtt 1 frt 70 kr.
szállít **HELLER A.**
deligymölcs- és szőlőkereskedése
ARADON.

Ad. 6521.—1888. tikkvi. számhoz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Frigator Nicolae* végrehajtatónak *Frigator George* végreh. szenvedő elleni 65 frt tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó városában fekvő brassói 2959. számú telekjegyzőkönyvben *Frigator György* és neje *Cocorándu Paraszkiva* tulajdonát képező 3447. hr. számú egész beltelekre a végrehajtási törv. 156. §. e. pontjára való tekintettel 600 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az 1888. évi október hó 10-ik napján délelőtt 9 órakor ezen telekkvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagy is 60 forintot készpénzben, — vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban

a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltni.

Brassó, 1888. július hó 18.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

PÁLYÁZAT.

Az „Előpataki gyógyfürdő birtokosainak szövetségété“-nél ürese-
désbe jött, 700, azaz hétszáz o. é.
forinttal és 50, azaz ötven forint
irodai és fűtési átalánnyal javadal-
igazgatói állomásra
ezennel pályázat hirdettetik.

Folyamodók kötelesek igazolni:

- a magyar, német és román nyelv-
ben való jártasságukat,
- b) kettős könyvviteli ismeretüket.

Megválasztás esetén köteles az
illető 1000, azaz egyezer forint biz-
tosítékot készpénzben, vagy a buda-
pesti értéktőzsdén jegyzett óvadék-
képes értékpapirokban letenni, vagy
háromszoros értékű ingatlanokra első
helyen bekebelezettni.

A pályázat határideje folyó évi
szeptember hó 20-ik napja.

A kellően felszerelt folyamodvá-
nyok fenti határidőig alólirotthoz

Kilyénbe (u. p. Seps-Szentgyörgy)
intézendők.

Az előpataki gyógyfürdő birtokosainak
szövetségété.

Dr. Székely György,
igazgató.

309 3—3

A legjobb
brünni szöveteket
szállítja gyári áron a
SIEGEL-IMHOF
posztógyári raktár Brünnben.

Egy elegáns őszi- vagy téli
férfi-öltönyre
elég egy szelvény 3-10 mtr. vagyis
4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

4-80 frt közönséges,
7-75 „ finom, (08—1 etc)
10-50 „ finomabb,
12-40 „ legfinomabb

valódi gyapjuból.

Ezenkívül kaphatók legnagyobb
választékban: selyemmel átszőtt
kamgarnok, felső-kakát szövetek,
palmerstonok és hoy télikabátokra;
loden, vadászok és gazdák számára,
peruvieme és tosking salonruhák,
szövetek női ruhák számára stb.

Jó árúért és pontos kiszolgáltatás-
ért kezesség.

Minták ingyen s bérmentve.

A legjobb, legbiztosabb legolesóbb, s legrégibb

TRÁGYA-SZER

minden termény,
szőlő, komló, burgonya, len és
vetemény számára, minden föld-
ben tartós hatással.

Legelőkelőbb szakférfiak ál-
tal ajánlatik a concentrált

MARHA-TRÁGYA

(Enkraiss de boeuf)

SAXL TESTVÉREK

első cs. kir. kizár. szab.
CONCENTR. MARHA-TRÁGYA-GYÁRABÓL

Temesvárott,

mely trágya szigorú jóállás mel-
lett nitrogent, phosphorsavat és
kálit és körülbelől 60% organi-
kus anyagot tartalmaz, s bármely
mennyiségben szállítható.

Központi iroda:

Bécs, III. Rennweg 20. sz.

Minta és leírás ingyen és franco.

Szám 8647.—1888.

**Az 1886. évi XXI. törv. czikk 28. §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adó-
hivatal kimutatása szerint az 1889. évre összeállított névjegyzéke Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.**

1. Czell Károly, rozsolis-gyártó, Brassó. 4575 frt 96 kr. (Gyógyszerész.)
2. Dr. Czell Vilmos, szeszgyáros. 3869 frt 84 kr. (Jogtudor. Kétszer számítva.)
3. Kamner Ede, kereskedő. 3495 frt 50 kr. (Iparkamarai tag.)
4. Czell Frigyes id., szeszgyáros. 2381 frt 94 kr.
5. Fleischer Mihály, mézgyáros. 2192 frt 86 kr. (Iparkamarai tag.)
6. Popp B. György, olajgyáros. 2088 frt 20 kr. (Iparkamarai tag.)
7. Czell Frigyes ifj., szeszgyáros. 1934 frt 92 kr.
8. Malcher Mór, háztulajdonos. 1856 frt 86 kr.
9. Königes János, kereskedő. 1843 frt 18 kr. (Iparkamarai tag.)
10. Dr. Fabriczius József, orvos. 1695 frt. (Orvos, kétszer számítva.)
11. Hesshaime Adolf, kereskedő. 1582 frt 11 kr. (Iparkamarai alelnök.)
12. Bachmayer Gyula, ügyvéd. 1476 frt 33 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
13. Mayer József, ügyvéd. 1174 frt 30 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
14. Plekarsfeld József, nyug. bíró. 1104 frt 53 kr. (Nyug. bíró, kétszer számítva.)
15. Hiemesch Henrik, mézgyáros. 1096 frt 43 kr.
16. Marienburg Rezső, háztulajdonos. 1016 frt 94 kr.
17. Dr. Otrobán Nándor, orvos. 983 frt 18 kr. (Orvos, kétszer számítva.)
18. Zeides Péter, háztulajdonos. 733 frt 33 1/2 kr.
19. Langer Tamás, ügyvéd. 881 frt 84 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
20. Kárisch Keresztély, mérnök. 875 frt 90 kr. (Mérnök, kétszer számítva.)
21. Dück György, ny. tszéki elnök. 783 frt 94 kr. (Bíró, kétszer számítva.)
22. Thiesz Károly, ny. lelkész. 782 frt 12 kr. (Lelkész, kétszer számítva.)
23. Ridély Frigyes, háztulajdonos. 777 frt 49 kr.
24. Dück József, börgyáros. 773 frt 82 kr. (Iparkamarai tag.)
25. Joánides György, kereskedő. 763 frt 69 kr.
26. Schlandt Gottlieb, börgyáros. 760 frt 20 kr. (Iparkamarai alelnök.)
27. Diamandi Manole, kereskedő. 760 frt 04 kr. (Iparkamarai alelnök.)
28. Brennerberg Gyula, törv. b. 754 frt 26 kr. (Törv. b., kétszer számítva.)
29. Jekel Vilmos, gyáros. 749 frt 79 kr. (Végzett gazdász, kétszer számítva.)
30. Vasadi József, magánzó. 743 frt 71 kr. (Iparkamarai tag.)
31. Tartler Márton, háztulajdonos. 665 frt 15 kr.
32. Korodi Mihály, háztulajdonos. 645 frt 14 kr. (Iparkamarai tag.)
33. Popovits A. András, háztulajdonos. 643 frt 52 kr.
34. Honigberger Frigyes, háztulajdonos. 638 frt 80 kr.
35. Nemes Péter, kir. közjegyző. 626 frt 60 kr. (Kir. közjegyző, kétszer szám.)
36. Jekelius Károly, kereskedő. 626 frt 10 kr.
37. Kopony Mihály, haszonbérő. Rozsnyó. 624 frt 58 kr. (Erdész, kétszer szám.)
38. Puskariu József, ügyvéd. Brassó. 622 frt 14 kr. (Ügyvéd, kétszer szám.)
39. Steriu Constantin, háztulajdonos. 621 frt 98.
40. Stenner Pál, háztulajdonos. 613 frt 24 kr.
41. Duschoiu János id., kereskedő. 599 frt 34 kr. (Iparkamarai tag.)
42. Reményik István, háztulajdonos. 597 frt 03 1/2 kr.
43. Prentner József, háztulajdonos. 595 frt 44 kr.
44. Nagy István, háztulajdonos. 584 frt 59 kr.
45. Schmidt Albert, tőkepénzes. 582 frt 66 kr.
46. Ludwig Ferencz, vendéglős. 569 frt 09 kr.
47. Schmidts Vilmos, ügyvéd. 558 frt 66 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
48. Reich Ágoston, ügyvéd. 518 frt 30 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
49. Jakab József, ügyvéd. 510 frt 80 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
50. Zeidner Henrik, kereskedő. 532 frt 06.
51. Henning Frigyes, földbirtokos. 529 frt 97 kr.
52. Binder Frigyes, kereskedő. 517 frt 85 kr.
53. Zeidner Traugott, mézgyáros. 512 frt 48 kr.
54. Müller Gyula, kereskedő. 501 frt 15 kr.
55. Jekel Gyula, ügyvéd. 492 frt 70 kr. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
56. Adler J. R., ruhakereskedő. 479 frt 06 kr.
57. Hornung Ferencz id., háztulajdonos. 462 frt 27 kr.
58. Copony Márton, papirgyáros. 461 frt 99 kr.
59. Maurer Viktor, bankigazgató. 457 frt 50 kr.
60. Lázár Gerő, kereskedő. 450 frt. (Mint iparkamarai tag, kétszer számítva.)
61. Drexler János, vendéglős. 444 frt 95 kr.
62. Römmer Gyula, tanár. 423 frt 90 kr. (Tanár, kétszer számítva.)
63. Dr. Schwarz Frigyes, orvos. 422 frt 80 kr. (Orvos, kétszer számítva.)
64. Márk Sámuel, kereskedő. 418 frt 27 kr.
65. Schuster Károly, gyógyszerész. 417 frt 76 kr. (Gyógysz., kétszer számítva.)
66. Adler Jakab Leopold, pénzváltó. 417 frt 50 kr.
67. Herfurth Ferencz, háztulajdonos. 415 frt 23 kr.
68. Fromm Márton, áruközvetítő. 409 frt 67 kr.
69. Böhlert Ede, háztulajdonos. 404 frt 08 kr. (Sebész.)
70. Quittner Salamon, szeszgyáros. 370 frt 22 kr.
71. Teutsch Mihály, szőcs. 368 frt 39 kr.
72. Dr. Tartler Frigyes, megyei főorvos. 364 frt 97 kr. (Orvos, kétszer szám.)
73. Schwarz Henrik, cipész. 364 frt 58 kr. (Iparkamarai tag.)
74. Lamberger Károly, háztulajdonos. 363 frt 58 kr.
75. Béli Gusztáv, tanácsi gyakornok. 362 frt.
76. Schnell Károly, ügyvéd. 353 frt. (Ügyvéd, kétszer számítva.)
77. Kugler Ede, gyógyszerész. 348 frt 80 kr. (Gyógysz., kétszer számítva.)
78. Müll János, földbirtokos, Feketealom. 347 frt 53.
79. Dr. Gusbeth Ede, orvos. 344 frt 54 kr. (Orvos, kétszer számítva.)
80. Hellwig Samu, sörfőző. 337 frt 03 1/2 kr.
81. Ollinger György, kalapos. 334 frt 58 kr.
82. Teutsch Gyula, liquergyáros. 333 frt 24 kr.
83. Fabriczius Károly, kereskedő. 332 frt 57 1/2

P ó t t a g o k.

1. Fabriczius Gusztáv, kereskedő. 332 frt 57 1/2 kr.
2. Adler Leopold, fényképész. 332 frt 38 1/2
3. Buntioiu Andre, vállalkozó. 326 frt 45 1/2 kr.
4. Salmen Frigyes, szobakészítő. 325 frt 39 1/2 kr.
5. Laskay Adolf, butorgyáros. 318 frt 70 kr.
6. Péter Mihály, cipész. 318 frt 05 kr.
7. Tittes György, borkereskedő. 310 frt 86 kr.
8. Thrul János, harisnyagyáros. 309 frt 71 kr.
9. Socsek Ferencz, cipész. 306 frt 02 kr.
10. Gyertyánffy Emil, kereskedő. 304 frt 36 kr.
11. Felter Gusztáv, háztulajdonos. 304 frt.
12. Bundschuh Lajos, földbirtokos. 298 frt.
13. Pellionis Frigyes, gabonakereskedő. 297 frt 87 kr.
14. Járossy János, háztulajdonos. 297 frt 04 kr.
15. Tichy Ferencz, sörfőző, Földvár. 299 frt 69 kr.
16. Mandl Henrik, vállalkozó. 295 frt 85 kr.
17. Siegens János, kenyérsütő. 294 frt 71 kr.
18. Stamm Traugott, kereskedő. 293 frt 60 1/2 kr.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jelen szeptember hó 28-ik napjáig a vármegye főjegyzőjének irodájában ki lesz téve; az igazoló-választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését szeptember 29-én délután 3 órakor s esetleg az azt követő napon fogja tartani, mely ideig mindazok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólalni, főjegyzőjénél ez irányban megjegyzéseiket beadhatják.

Brassóban, 1888. évi szeptember hó 1-én tartott igazoló-választmány üléséből:

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Tompa Sándor,
főjegyző.

A „Brassó“ táviratai.

— Lapzárta után érkezve. —

Ruscuk, szept. 17. (Eredeti távirat.) Nacsevics bolgár miniszter ellen, kevéssel megérkezése után egy Kiszelow nevű ember merényletetet követett el. **Hatszor lőtt a miniszterre**, melyből három lövés talált; **egyik seb igen komoly**. — A merénylet alkalmazva volt a bolgár külügyi kormánynál, hol Nacsevics nagyon kedvelte, de sikkasztás miatt kénytelen volt elcsapni. A merénylet elfogatott.

Arad, szept. 17. (Eredeti távirat.) A megtartott esküdtszéki tárgyaláson Doda Traján az esküdtszék egyhangú verdiktje alapján **két évi államfogházra és ezer forint pénzbírságra** ítéltetett.

A. B. C. - A. Z.

Alfabetul latin

Alfabetul latin este compus din 26 litere, care sunt grupate în două categorii: consoane și vocale. Consoanele sunt litere care se pronunță cu ajutorul gâtului, iar vocalele sunt litere care se pronunță cu ajutorul gurii. Alfabetul latin este folosit în majoritatea limbilor europene și este unul din cele mai răspândite alfabeturi din lume.

Alfabetul latin este compus din 26 litere, care sunt grupate în două categorii: consoane și vocale. Consoanele sunt litere care se pronunță cu ajutorul gâtului, iar vocalele sunt litere care se pronunță cu ajutorul gurii. Alfabetul latin este folosit în majoritatea limbilor europene și este unul din cele mai răspândite alfabeturi din lume.